

گزارشی از اکران فیلم «بعد از رفتن»

نخستین اکران مردمی فیلم سینمایی «بعد از رفتن» با حضور هنرمندان و عوامل فیلم برگزار شد. اولین اکران مردمی فیلم سینمایی «بعد از رفتن» به کارگردانی رضا نجاتی و تهیه‌کنندگی محمود بابایی شب گذشته ۸ شهریورماه در پردیس سینمایی اطلس مال برگزار شد.

جشنواره توکیو با «ویم وندرس» افتتاح می‌شود

«روزهای عالی» جدیدترین ساخته «ویم وندرس» فیلمساز مطرح آلمانی در افتتاحیه جشنواره فیلم توکیو به نمایش گذاشته خواهد شد.

به نقل از وریاتی، «روزهای عالی» جدیدترین ساخته این کارگردان آلمانی است که در جشنواره کن امسال برای نخستین‌بار به نمایش درآمد و با استقبال گسترده‌ای مواجه شد.

رونمایی از «قاتل» دیوید فینچر

نخستین تریلر از فیلم سینمایی «قاتل» ساخته «دیوید فینچر» که به زودی در جشنواره ونیز رونمایی می‌شود، منتشر شده.به نقل از هالیوودریپور، این نخستین تصاویر منتشر شده از فیلم «قاتل» است که قرار است از تاریخ ۱۲۷ اکتبر در سینماهای منتخب اکران می‌شود

بازیگران «برکینگ بد» به صف اعتصاب رسیدند

چند نفر از بازیگران سریال‌های «برکینگ بد» و «بهتره با سول تماس بگیر» برای حمایت از بازیگران و نویسندگان اعتصاب‌کننده همکار خود به صف اعتصاب پیوستند.

توضیحات آرش میراحمدی درباره‌ی ابتلای خود به سرطان

آرش میراحمدی با انتشار یک ویدیو پس از ۸ ماه در مورد بیماری‌اش و نحوه‌ی شناسایی آن توضیحاتی ارائه داده است. وی بیان کرده است اطلاعات بیشتری درباره این بیماری و مراحل درمان آن به عنوان تجربه زیستی خواهد گفت. او که از ابتلای خود به بیماری سرطان پانکراس خبر داده، اشاره کرده است که بزودی درمان خودباشیمی درمانی را آغاز خواهد کرد.

مسعود سخاوت‌دوست مطرح کرد؛

وقتی «موسیقی» قصد خودنمایی ندارد

مسعود سخاوت‌دوست آهنگساز فیلم سینمایی «بعد از رفتن» به کارگردانی رضا نجاتی و تهیه‌کنندگی محمود بابایی که این روزها روی پرده سینماهاست،

مسعود سخاوت‌دوست آهنگساز فیلم سینمایی «بعد از رفتن» به ارائه توضیحاتی درباره تجربه آهنگسازی برای این فیلم در قالب یک تجربه فرامکانی، پرداخت.

هنرمندی که روی «پرسپولیس» تعصب داشت ولی گری نمی‌خواند

کوشش انجمن صنفی منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران تئاتر ایران در تالار استاد جلیل شهناز خانه هنرمندان ایران برپا شد و محمدرسلول صادقی، رییس این انجمن که اجرای برنامه را نیز بر عهده داشت، با تسلیت‌گویی به خاطر درگذشت

کوشش انجمن صنفی منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران تئاتر ایران در تالار استاد جلیل شهناز خانه هنرمندان ایران برپا شد و محمدرسلول صادقی، رییس این انجمن که اجرای برنامه را نیز بر عهده داشت، با تسلیت‌گویی به خاطر درگذشت

کارهای آقای بازیگر برای محرم

«ذوالجناح می‌آید» و «با عاشورا می‌گیرم» ۲ مجموعه موسیقایی از رسول نجفیان هستند که در دهه ۸۰ تلاش داشت آثاری متفاوت در عرصه نواهای عاشورایی پیش روی مخاطبان قرار دهد. عرصه تولید آثار موسیقایی مرتبط با مضامین و رویدادهای مذهبی و اعتقادی همواره جزو پرطرفدارترین و دسر عین حال پرچالش‌ترین عرصه‌های فرهنگی هنری کشورمان بوده است که در سال‌های طولانی دوشادوش سایر فعالیت‌های فرهنگی هنری مرتبط با این موضوع مورد توجه مخاطبان و هنرمندان قرار گرفته است.تولید این حوزه اگر فراوان از جمله «سفارشی بودن» قرار داشته‌اند اما به دلیل حس و حال موجود در آن‌ها که برگرفته از باورها و اعتقادات نهفته در ضمیر بسیاری از مخاطبان بالقوه است، در اغلب موارد فعالیت در حوزه را با استقبال هنرمندان مواجه کرده است.همزمان با ایام سوگواری سیدالشهدا (ع) بر آن شدیم تا بار دیگر با نگاهی

انجمن صنفی منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران تئاتر ایران در تالار استاد جلیل شهناز خانه هنرمندان ایران برپا شد و محمدرسلول صادقی، رییس این انجمن که اجرای برنامه را نیز بر عهده داشت، با تسلیت‌گویی به خاطر درگذشت

نگاه کنیم.

به پس‌زمینه‌های فلسفی و فرهنگی تکیه کنیم

سخاوت‌دوست با اشاره به اینکه پرداخت مستقیم به سوژه‌ها بدون در نظر گرفتن پس‌زمینه فرهنگی، اقتصادی و حتی فلسفی، می‌تواند منجر به تکرار شود، اظهار کرد: وقتی این پس‌زمینه‌ها در نظر گرفته شود، ما تنوع بهتری در ساخت ملودی‌های اجتماعی خواهیم داشت. به هر حال فضای ثنل و یا موسیقی مردمی که دائماً با آن در فضای عاشقانه، اندوه، اضطراب و امید سرکار داریم، زمانی عمق پیدا می‌کند که ما یا پس زمینه فرهنگی را که پشت این سلاقی مردمی است، شناسایی و تزریق کنیم و یا اساساً مردم، دارای احساسات، هیجانات و عواطف عمیقی به واسطه پرداختن به پس‌زمینه فرهنگی، اقتصادی، فلسفی و ... باشند.

وی افزود: برای اینکه از این ورطه به سلامت بگذریم بهتر است به پس‌زمینه‌های فلسفی و فرهنگی تکیه کنیم و از مستقیم‌گویی و ساده‌گویی مطالب اجتناب کنیم.

تاسف است که دنیا یک فرد نازنین را از دست داد. خالی شدن دنیا از آدم‌های خوب خیلی غم‌انگیز است.»

خواهرش در این تصاویر عنوان کرد که جواد اعرابی هرگز اهل گله نبود. تمام فکر و ذکر او پیش تئاتر بود و دائم مشغول تمرین بازی در نقش‌های مورد علاقه‌اش بود.در این تصاویر، یادداشتی که اعرابی در روزهای پایانی زندگی‌اش نگاشته بود، پخش شد.اجرای قطعاتی موسیقی با نوازندگی تبور و دمام، بخش دیگر این برنامه بود.در ادامه، کلیپ بعضی به نام «سپید» پخش شد که طی آن جواد اعرابی از منظر همکاران و هنرمندان تئاتر همراه با تصاویری از نمایش‌هایش روایت شد.

به نسبت این سال‌ها نگاه ویژه‌ای به تولیدات جدی و متفاوت‌تری داشته و شرایطی را فراهم ساختند که رسول نجفیان و هنرمندان دیگری چون حسین پناهی، خسرو شکیبایی و برخی دیگر نقطه تمرکز آلبوم‌ها و قطعاتی باشند که در آن زمان چه در قالب دکلمه و شعر و چه در قالب خوانندگی با استقبال عجیب و غریب مخاطبان روبه‌رو می‌شد.اتفاقاً همین چارچوب بود که رسول نجفیان را بر آن داشت تا به واسطه این محبوبیت که هم در حوزه بازیگری و هم در حوزه خوانندگی به دست آمده بود، دست به تولید آثاری بزند که به واسطه مشارکت برخی از تهیه‌کنندگان و مجموعه‌های تولید محتوای موسیقایی در حوزه‌های آئینی و مذهبی نیز حرف‌های تازه‌ای برای گفتن داشته باشد.

را از منظر خانواده، دوستان و همکارانش معرفی کند.

به گفته صادقی، اعرابی ۶۴ سال زیست و برگزارکنندگان برنامه هم کوشیدند در مراسمی که در ۶۴ دقیقه تدارک دیده شده، یاد او را گرامی بدارند.

این مراسم با کلیبی با نام «در مه قدم زدیم» که درباره زندگی اعرابی بود، آغاز شد. او که در کارنامه هنری‌اش علاوه بر بازیگری، نقدنویسی و پژوهش، تجربه تهیه‌کنندگی نیز داشت، در این تصاویر، نکاتی را درباره ظرایف تهیه‌کنندگی در تئاتر بیان کرد.فیلم دوم با عنوان «سبز»، با حضور اعضای خانواده‌اش، ساخته شده بود و در بخشی از این تصاویر، برادرش گفت: «من یک برادر عزیز از دست دادم ولی مایه

تجربه کرده و توانسته با خلق آثاری در این حوزه، خاطره دلنشینی را در ذهن مخاطبان ایرانی ثبت کند. هنرمندی که با اتکا به پیشینه درخشان خود در عرصه‌های تئاتر و سینما توانسته از خود نام نیکی را بر جای گذارد و تبدیل به هنرمندی شود که می‌توان از او به عنوان یکی از خوانندگان دارای سبک و سیاقی منحصر به فرد در عرصه موسیقی با تمام انتقادات و نکته نظرهای موسیقایی یاد کرد.آنچه در این سال‌ها علاوه بر تجربه‌های ارزشمند نجفیان در بازیگری و کارگردانی و حتی اجرا پیش روی مخاطبان قرار گرفته، خلق آثار موسیقایی مبتنی بر موسیقی ایرانی با ترانه‌های درست انتخاب شده و چاشنی خلاقیت است که اگرچه رسول نجفیان را به عنوان یک خواننده تکنیکی و فنی معرفی نمی‌کند اما آثارش به گونه‌ای بوده که حس خاطره‌سازی و خاطره‌پردازی‌اش بسیار مورد توجه قرار گرفته و فضایی فراهم ساخته که می‌تواند او را به عنوان یک خواننده به شنوندگانش معرفی کند. شرایطی که از پس قطعه فوق ماندگار «عجب رسمیه» برای او راه درخشانی را هموار

تولیدکنندگان حوزه موسیقی، کرد که در بسیاری از موارد حتی از بازیگری‌اش نیز پیشی گرفت و رتبه هنری‌اش را در بین مردم ارتقا داد.آن هنگام که در غم و شادی‌ها، در جشن‌ها و مراسم سوگواری، در برنامه‌ها و مناسبت‌های ویژه ملی و مذهبی امکان نداشت که تک‌آهنگ «عجب رسمیه ...» رسول نجفیان انتخاب تهیه‌کنندگان و سردبیران برنامه‌های مختلف رادیویی و تلویزیونی نباشد و از این آهنگ استفاده نکنند.

مسیری که باعث شد او تجربه‌های دیگری را هم در عرصه موسیقی بیازماید و حتی وارد شرایطی شود که بتواند آثاری را در قالب آلبوم و تک‌آهنگ ارائه دهد. فضایی در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ که تهیه‌کنندگان و تولیدکنندگان حوزه موسیقی،